

Městský soud v Praze

Slezská 2000/9
120 00 Praha 2

Ke sp. zn. 11 A 55/2020

Žalobce:

Pankrácká společnost, z.s.

IČ: 26666154

se sídlem Hudečkova 1097/12, Podolí, 140 00 Praha 4

Právně zastoupena:

Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem s číslem osvědčení ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady

Žalovaný:

Magistrát hlavního města Prahy

odbor stavebního řádu

Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1 — Staré Město

Osoba

**zúčastněná
na řízení:**

Budějovická investiční fond

s proměnným základním kapitálem, a.s.

IČ: 24261386

se sídlem Antala Staška 1670/80, Krč, 140 00 Praha 4

Právně zastoupena:

Mgr. Danielem Cao, advokátem s číslem osvědčení ČAK 16585
se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, PSČ 150 00

VYJÁDŘENÍ OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA ŘÍZENÍ

Přílohy:

- Plná moc

Datovou zprávou

I.

Společnost Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., IČ: 24261386, se sídlem Antala Staška 1670/80, Krč, 140 00 Praha 4 (dále jen „**Žadatel**“), obdržela od Městského soudu v Praze dne 23.7.2020 kopii žaloby ze dne 15.5.2020 podané žalobcem a kopii vyjádření žalovaného ze dne 16.7.2020.

Žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.3.2020, sp.zn. S-MHMP 206004/2018/STR, č.j. MHMP 1934249/2019 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl podaná odvolání a částečně změnil územní rozhodnutí vydané odborem stavebním ÚMČ Praha 4, pod č.j. P4/001795/12/OST/JARY, sp. zn. P4/084689/11/OST/JARY (dále jen „**územní rozhodnutí**“) a ve zbytku územní rozhodnutí potvrdil.

Žadatel je osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 soudního řádu správního, a tímto předkládá nadepsanému soudu své písemné vyjádření.

II.

Záměr žadatele

Žadatel podal žádost o vydání územního rozhodnutí za účelem realizace stavby Parkovacího pavilonu Budějovická (dále jen „**Parkovací dům**“), který má sloužit jako součást infrastruktury Polikliniky Budějovická na ulici Antala Staška v Praze. Poliklinika poskytuje široké spektrum ambulantních lékařských služeb včetně kardiologie, ortopedie či chirurgie pro své pacienty, kteří během návštěvy této polikliniky často ze zdravotních důvodů potřebují využít individuální dopravu. S ohledem na obecný nedostatek parkovacích míst v Praze se však pacienti potýkají s překážkami přístupu k zdravotním službám spočívající mimo jiné v kritickém nedostatku parkovacích míst při návštěvě polikliniky. Stavba Parkovacího domu má proběhnout na ploše stávajícího parkoviště v areálu polikliniky Budějovická. Vícepatrová stavba Parkovacího domu s podzemní částí využije dostupný prostor několikanásobně efektivněji, než stávající parkovací plocha – jednoduché parkoviště.

Žadatel podotýká, že záměr vybudovat Parkovací dům je pro něj ztrátovým, nikoliv ziskovým projektem. Náklady na výstavbu a údržbu Parkovacího domu zdaleka převyšují zisk, který vůbec lze z jeho i dlouhodobého provozu na případných poplatcích získat. Realizací Parkovacího domu se žadatel nijak neobohatí a dle jeho názoru tím ani nedojde k nepřiměřenému zásahu do práv jiných osob. Vznik Parkovacího domu je přínosný především pro pacienty polikliniky, ale i obyvatele okolních nemovitostí, jejichž soukromá parkovací místa nebudou vytěžována pacienty polikliniky hledajícími poslední místa k parkování a parkovací kapacita se navýší i v jejich prospěch.

III.

Přesunutí do stavebního řízení

Žadatel nesouhlasí s interpretací žalobce ohledně podmínek stanovených pod body 28 a 29 Napadeného rozhodnutí. Nedochozí tím k přesunutí posouzení stanoviska do stavebního řízení. Jak žalovaný ve svém vyjádření již uvedl, jedná se o podmínky, které bude muset žadatel doložit nejpozději při zahájení stavebního řízení. Předmětem stavebního řízení nebude věcné posuzování těchto stanovisek, ale pouze ověření, že existují souhlasná stanoviska požadovaná v Napadeném rozhodnutí. Bez splnění všech podmínek, tedy včetně doložení souhlasných stanovisek doplněných výrokem II. Napadeného rozhodnutí, nebude stavba Parkovacího domu realizovatelná.

IV. Interpretace stanovisek ve výroku

Žadatel má za to, že výrok II. Napadeného rozhodnutí je pro jeho adresáty srozumitelný, neboť z kontextu i odůvodnění Napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se tím myslí vydání takových závazných stanovisek, která realizaci záměru umožňují, a tedy jsou souhlasná. Opačný výklad by byl přepjatým formalismem a vedl k absurdním závěrům.

Žalobcem naznačované nedostatky výroku II. Napadeného rozhodnutí lze jednoduše odstranit jeho přípustnou interpretací.¹

Žadatel poukazuje na to, že žalovaný do výroku II. Napadeného rozhodnutí zřejmě doslovně převzal sdělení Ministerstva životního prostředí ze dne 22.2.2018 č.j. MZSP/2018/500/330 (dále jen „**MŽP 2018**“). Na straně 3 sdělení MŽP 2018 je uvedeno, že zákon „požaduje vydání závazného stanoviska krajského úřadu“ a též „požaduje vydání závazného stanoviska MŽP k umístění parkoviště“ a že v dalším řízení „je tak nutné vydání obou těchto závazných stanovisek“, aniž by uvádělo, že se samozřejmě jedná o stanoviska souhlasná.

Pokud by měla platit žalobcem v článku II. žaloby předkládaná interpretace použitého slovního obratu „doložení závazného stanoviska“ tak, že by tím snad výrok II. Napadeného rozhodnutí umožňoval doložení závazného stanoviska nesouhlasného, pak by stejně měl vykládat tento obrat i v textu pro žalovaného závazného sdělení MŽP 2018.

Pokud žalovaný převzal text sdělení MŽP 2018 a řídil se tím jeho závazným stanoviskem, nelze jej proti jeho smyslu dezinterpretovat výrok II. Napadeného rozhodnutí tak, jak činí žalobce.

V. EIA

Žadatel usiluje o získání územního rozhodnutí pro Parkovací dům již dlouhodobě od roku 2011. Za tímto účelem byla zpracována podrobná studie vlivů záměru na životní prostředí (tzv. velká EIA), v rámci které byly vlivy stavby Parkovacího domu na životní prostředí pečlivě ve všech ohledech posouzeny, a to s kladným výsledkem. Procesu vydání EIA se aktivně účastnil mimo jiné i žalobce.

Žadatel nesouhlasí s námitkami žalobce v článku II. žaloby, že EIA provedená pro účely řízení o umístění záměru Parkovacího domu nesplňuje zákonné požadavky, nebo došlo k vydání Napadeného rozhodnutí bez dostatečného zjištění stavu věci či nezákonnému prodloužení stanoviska EIA.

Magistrát hlavního města Prahy, Odbor ochrany prostředí (dále jen „**OCP MHMP**“), vydal dne 17.4.2019 pod č.j. MHMP 701695/2019, sp.zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP (dále jen „**Prodloužení EIA**“) prodloužení vydaného stanoviska EIA pro Parkovací dům podle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb.

Podle citovaného ustanovení „*Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.*

¹ Srov. analogicky Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2017, č.j. 4 As 165/2016-46

Žalobce opakovaně namítá, že stanovisko EIA vydané pro Parkovací dům je údajně zastaralé, nebo bylo neoprávněně prodlouženo. Tzv. navazující řízení bylo žadatelem řádně zahájeno po dobu trvání platnosti stanoviska EIA a proto se ve smyslu tehdejšího znění § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. lhůta jeho platnosti přerušila. Žadatel současně požádal OCP MHMP o prodloužení platnosti stanoviska před uplynutím lhůty platnosti stanoviska EIA, v důsledku čehož došlo k vydání Prodloužení EIA, kterým byla lhůta prodloužena do roku 2024.

OCP MHMP se v Prodloužení EIA zabýval otázkou změny poměrů v mezidobí od vydání stanoviska EIA ke dni podání žádosti o jeho prodloužení. OCP MHMP měl k dispozici odborné podklady včetně popisu aktuálního stavu dotčeného území včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska vydané držitelem platné autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí.

Stanovisko EIA by nemohlo být prodlouženo, pokud by nebylo v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU. Tím OCP MHMP fakticky naplnil poslední větu odst. 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. a spojil postup „zezávaznění stanoviska“ s postupem podle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb.

VI. Předchozí řízení

Žalovaný již jednou prvostupňové rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního, o umístění stavby Parkovacího domu rozhodnutím ze dne 28.6.2012, sp.zn. S-MHMP 307134/2012/OST/Fr (dále jen „**první rozhodnutí**“) potvrdil. První rozhodnutí však bylo následně rozsudkem zdejšího soudu pod č.j. 6 A 132/2012 -47 ze dne 23.9.2016 (dále jen „**první rozsudek**“) zrušeno.

Občanské sdružení Ateliér pro životní prostředí, o.s. vylíčila v předchozí žalobě, která vedla k vydání prvního rozsudku, v části týkající se ochrany ovzduší a hlukového zatížení, argumenty překrývající se s argumenty žalobce v zdejším řízení uváděnými v článku II. bodě 11 a násl. žaloby (metodika akustické studie a překročení hluku). Těmito námitkami se již zdejší soud zabýval v řízení sp.zn. 6 A 132/2012, kdy v prvním rozsudku na straně 8 a 9 uvedl, že „*Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, neboť si vyžádal k odvolací námitce proti stanovisku Hygienické stanice hl. města Prahy konečné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 13.4.2012, čj. 14520/2012-3/OVZ. Tento orgán byl povinen na odvolací námitky reagovat způsobem, aby bylo možné zjistit jeho úvahy, které ho vedly k potvrzení stanoviska Hygienické stanice hl. města Prahy (k tomu srovnej rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4.12.2013, čj. 5 A 241/2011-69). V daném případě dospěl soud k závěru, že stanovisko Ministerstva zdravotnictví, kterým bylo potvrzeno stanovisko Hygienické stanice hl. města Prahy, se v odůvodnění vypořádává s odvolacími námitkami žalobce směřujícími proti tomuto stanovisku uplatněnými ve společném odvolání ze dne 1.2.2012 a je plně v souladu se zákonem. Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že překročení hygienického limitu, které je zmíněno ve stanovisku Hygienické stanice hl. města Prahy č. j. HSHMP 33773/2011/pol. 1978 ze dne 4. 10. 2011 nesouvisí s dopravou spojenou s provozem posuzovaného záměru „Parkovací dům Budějovická“. Podle Ministerstva zdravotnictví vyšší hladiny akustického tlaku v chráněných venkovních prostorech jsou vyvolány provozem na pozemních komunikacích. Překročení těchto limitů je dlouholeté, samotná realizace stavby zvýší hladiny tlaku v chráněném venkovním prostoru max. o 0,6 dB v okolí posuzovaných komunikací, tedy záměr zhoršuje akustickou situaci dle ministerstva zanedbatelným podílem“.*

Žadatel má za to, že námitky žalobce týkající se údajného nepřiměřeného navýšení hluku realizací záměru byl již vypořádán jak v odůvodnění prvního rozsudku, tak i po věcné stránce při

vydání EIA a Prodloužení EIA, a taktéž v rámci posuzování Hygienickou stanicí hl. města Prahy a navazujícího potvrzujícího stanoviska Ministerstva zdravotnictví, a proto nejsou důvodné.

VII. Povaha vyjádření OCP MHMP

Pro úplnost žadatel podotýká, že žádost o vydání územního rozhodnutí podal v době účinnosti předchozího zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, který nepožadoval pro parkoviště nebo garáže závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší. Pro umístění dieselaagregátu jako tzv. malého zdroje znečišťování ovzduší byl příslušným orgánem ochrany ovzduší úřad městské části.

Veškeré formální nedostatky tehdejšího souhrnného stanoviska OCP MHMP sp.zn. S-MHMP-0696064/2011/1/OOP/VI, vytčené Ministerstvem životního prostředí v průběhu řízení, byly OCP MHMP napraveny v usnesení ze dne 1.6.2018, č.j. MHMP 849688/2018, sp.zn. S-MHMP 849688/2018 (dále jen „**Opravné usnesení**“).

Stanovisko OCP MHMP ve znění Opravného usnesení nyní splňuje všechny požadavky stanovené právními předpisy v době podání žádosti o územní rozhodnutí a v době vydání územního rozhodnutí. Opravné usnesení také plně respektuje závazné stanovisko MŽP 2018.

Žadatel zdůrazňuje, že Opravné usnesení kromě nápravy formy vyjádření (§ 149 správního řádu vs. § 154 správního řádu) se odborně vypořádává i s otázkami ochrany ovzduší, které v řízení namítalo občanské sdružení Ateliér pro životní prostředí, o.s. a z velké části se překrývají i s námitkami žalobce v řízení.

Žadatel připouští, že původní stanovisko OCP MHMP před vydáním Opravného usnesení bylo kvalifikováno (chybně) jinak, jako závazné stanovisko podle § 149 správního řádu, ale k tomuto zmatečnému postupu došlo bez zavinění žadatele. Povahu stanoviska zaměnil i nadřízený orgán, Ministerstvo životního prostředí, které ještě před vydáním prvního rozhodnutí žalovaného ve svém potvrzení ze dne 11.6.2012 posuzovalo toto stanovisko jako závazné stanovisko dle § 149 správního řádu, a to v rozporu s pozdějším vyjádřením MŽP 2018.

Bez ohledu na výše uvedené je žadatel názoru, že žalobcem vytýkané formální vady nemohly mít vliv na soulad územního rozhodnutí resp. Napadeného rozhodnutí s právními předpisy ani jeho správnost, neboť OCP MHMP záměr z pohledu ochrany ovzduší věcně posoudil, zohlednil aktuální stav a neshledal z pohledu ochrany ovzduší žádnou překážku. Žalovaný k těmto formálním vadám stanoviska OCP MHMP proto ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu ani nemohl přihlížet.

VIII. Coherence stamp

Pokud žalobce namítá, že stanovisku EIA chybí tzv. „coherence stamp“, žadatel zdůrazňuje, že o stanovisko ověření souladu se žádá nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení. Tato lhůta již uplynula, žádost o zahájení navazujícího řízení byla žadatelem podána před účinností dotčeného ustanovení po novele zákonem č. 39/2015 Sb. Po žadateli tak nelze rozumně požadovat, aby získal stanovisko ověření souladu poté, kdy navazující řízení již bylo zahájeno.

IX. Přezkum MMR

Žalovaný by naopak jednal v rozporu se závazným právním názorem nadřízeného orgánu, pokud by postupoval v souladu s tvrzením žalobce v bodě 17 písmena E žaloby, dle něhož „měl žalovaný zrušit odvoláním napadené územní rozhodnutí I. stupně a vyzvat prvostupňový stavební úřad, aby doplnil podklady“.

Žalobce opomíjí, že žalovaný přesně takto již postupoval před vydáním Napadeného rozhodnutí, a to vydáním rozhodnutí č.j. MHMP 2278149/2016, sp.zn. S-MHMP 2278114/2016/STR ze dne 4. 1. 2017 (dále jen „**přezkoumané rozhodnutí**“). Na základě podnětu žadatele k provedení přezkumného řízení ze dne 2.6.2017 bylo přezkoumané rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 23.11.2017, č.j. MMR-40834/2017-83/2949 (dále jen „**MMR 2017**“), právě proto, že žalovaný nedodržel závazný právní názor zdejšího soudu vyslovený v prvním rozsudku. Místo zaslání odvolání Ateliéru pro životní prostředí, o.s. Ministerstvu životního prostředí k potvrzení nebo změně stanoviska OCP MHMP sp.zn. S-MHMP-0696064/2011/1/OOP/VI, naopak žalovaný územní rozhodnutí (jak shodně navrhuje žalobce) nesprávně zrušil s tím, že „je nezbytné stavební záměr znovu posoudit v procesu územního řízení a v rámci řízení doplnit závazná stanoviska odpovídající platným právním předpisům. Zejména je nezbytné zkoumat, zda doložené stanovisko k posouzení vlivů záměru na životní prostředí“.

Rozhodnutím MMR 2017 byl takový postup označen za nesprávný a přezkoumané rozhodnutí zrušeno. Žalovaný byl v dalším postupu právně vázán názorem vysloveným v rozhodnutí MMR 2017 a rovněž i v prvním rozsudku.

Žalovaný proto postupoval správně, když územní rozhodnutí nezrušil a nevrátil věc k dalšímu řízení, ale provedl samostatně doplnění chybějících podkladů pro vydání Napadeného rozhodnutí.

X.

Žadatel proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žadatel považuje za zřetele hodný důvod skutečnost, že žalobce mimo jiné podanou žalobou dlouhodobě a cíleně brání realizaci projektu Parkovacího domu, v důsledku čeho je žadatel nucen čelit jeho obstrukcím s vynaložením nezanedbatelných nákladů na realizaci práv žadatele nejen v rámci správního řízení předcházejícího vydání Napadeného rozhodnutí, ale i v zdejším řízení. Žadatel proto současně navrhuje, aby soud přiznal žadateli vůči žalobci nárok na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 5 s.ř.s., které vyčíslí samostatným podáním.²

V Praze, 19.8.2020

Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s.

Mgr. Daniel Cao, advokát,
v plné moci

² Srov. náleží Ústavního soudu ze dne 9.6.2015, sp.zn. II. ÚS 3210/14